

Journal van Paul van Ham, aan boord van Rep & Roer tijdens de 44ste SingleHanded in oktober 2021.

Samenvatting:

Het is dinsdagmiddag, ik vaar mijn laatste rak. Het is een heerlijke afsluiting van 4 dagen hard zeilen. Was het zwaar? Het was dóórwerken. En deze keer relatief weinig tijd om gezellig bij te kletsen in de avonden. De tijd was gewoon op door combinatie van lange rakken met weinig wind en een lange ankerstop vanwege het lage water op het wad.

Al ruim voor de start had ik een plan met twee punten: eerst naar Lemmer en alles in 44 uur varen. Geen flauw idee waarom. Maar Lemmer ligt vaak in een rotte hoek en 44 uur moet gewoon gaan als ik 5kts gemiddeld vaar en dat doe ik op langere tochten. Al bij al heb ik mijn jaarlijks APK weer goed doorstaan en ben ik een mooie ervaring rijker. Wel heb ik een grootzeil aan flarden gescheurd met een te snelle gijp.

Speciale dank aan de organisatie, Frits en Elly in het bijzonder.

Groeten en tot volgend jaar, Paul van Ham.

Dag 1: Zaterdag 16-10-2021

Officiële start is om 12.30 uur, maar door een raadselachtig startschip vaar ik pas om 12.33 weg. De opdracht was helder, met als verrassing dit keer een "achtje varen". Volgens plan vul ik meteen 44 uur in als geschatte vaartijd en koers ik naar Lemmer. Omdat het komende dinsdag hard lijkt te gaan waaien lijkt me dat een goede keuze. En met de windverwachting van vandaag moet het lukken om vanavond op Texel te liggen. Uiteindelijk was de wind matig, en tegen de avond werd het ook niet beter. Alleen op de terugweg vanuit Lemmer stond de wind even heel fel en precies tegen. Altijd weer Lemmer. Bij de Jumbo een stempeltje en wat extra eten gehaald en toen snel door. De rest van de dag en avond neemt de wind in stapjes af. Het wordt persen en persen. Eerst naar Den Oever, en 's nachts naar Oude Schild. Om half twee leg ik daar aan. Op zich mooi, maar eigenlijk te laat om de volgende morgen het tij te kunnen gebruiken. En dan hoor ik de volgende ochtend ook nog eens geen wekker afgaan.....

Dag 2: Zondag 17-10-2021

Zondag. Wat is er nu heerlijker dan rustig beginnen met uitgebreid ontbijt en koffie op zondag. Een nieuwe week, een nieuwe dag, een nieuwe start. Ik worstel alleen een beetje met het tij. Eigenlijk ben ik veel te laat om door de Paardenhoek te komen. Ik pas mijn Plan aan met een ankeropdracht zodra het te ondiep wordt op het wantij.

Rond tien uur zie ik een Winner uitvaren, maar als ik om 10.15 ook buiten ben is die niet meer te zien. Ik zeil tegen de stroom in achter 3 zeilboten aan, maar later blijken dat geen

van allen deelnemers van de SH te zijn: drie zondagsvaarders, keuvelend tegen de stroom in.

Mijn late opstaan wordt afgestraft op het wantij, ik loop vast in de modder, gooi mijn anker uit en ga wat kokkerellen. Eigenlijk had ik 100 meter eerder moeten stoppen, pal naast de bank met 30 zeehonden, mooiiiiii, maar ik had toen nog even de valse hoop dat het misschien nèt wel zou gaan met de waterstand. Helaas. Pas om half vijf staat er weer genoeg water om door te varen. Ik zet de spi, ik wil vooruit, nog helemaal naar de Meep.

Er is al veel gekrakeel op de Kwebbellijn over de ondiepte van de Meep. Dus ik houd mijn diepte meter goed in de gaten en vaar iets verder van de groene tonnenlijn dan ik normaal zou doen. Het gaat uitstekend. Terug naar Terschelling trekt de wind weer wat aan. Grootzeil en Genua 2 is eigenlijk net te veel. Met name op het stukje kruisrak vaart dat ingewikkeld omdat de Genua steeds om de stagen heen geleid moet worden. In de een-na-laatste overstag manoeuvre gaat het mis. De punt draait terug en ik moet heel snel een gijpje maken om niet op het zand te komen. Als mijn grootzeil overklapt hoor ik een scheurend geluid, kijk naar boven enau.....dat doet pijn....mijn hele grootzeil van achter tot voor gescheurd.

Shit, shit, shit, en het ging zo lekker, en ik was er bijna. Zo snel als ik kan haal ik het zeil naar beneden en vaar ik verder op de genua. Iets minder snel en een paar graden minder hoog, maar het loopt eigenlijk nog goed. Om half tien ben ik op Terschelling, waar alle mooie plekken aan de steiger al bezet zijn. Zeer tegen mijn gewoonte leg ik aan op lagerwal en haal er twee extra stootwillen bij, voor het geval dat. Maar het wordt een heerlijke rustige nacht, de boot wordt door de wind muurvast tegen de steiger geduwd en ligt doodstil.

Dag 3: Maandag 18-10-2021

Ik wordt om tien voor vijf al wakker. Met deze waardeloze wekker durf ik niet meer te gaan slapen. Ik maak een ontbijt en een grote thermoskan met kruidenthee. Dat draai ik altijd goed op in de vroege ochtend. Om 6.22 vaar ik Terschelling uit. Achter een andere boot aan waarvan ik dan nog niet weet dat het de Walnood is. Hij vaart ongeveer even hard, maar wat doet hij nu? Hij vaart rechtdoor waar ik de Blauwe Slenk in ga. Pas later realiseer ik me dat het Schuitemgat strategisch is, hij heeft sneller de Vliestroom mee. Die Steven is best slim. Gisteren heeft hij de route buitenom van OudeSchild naar Terschelling gepakt. Dat was ook veel beter dan wat ik heb liggen kloten op het wad!

We varen een prachtig rak naar Harlingen, met een hele mooie zonsopkomst en boven Griend een héle grote zwerm vogels die hun ochtenddans uitvoeren. Schitterend. Net voor tien, als ik bijna Harlingen invaar gaat de WoestGenoegen richting Terschelling, dat is duidelijk niet dezelfde "Strategie". Ik leg aan in de nieuwe Willems haven en ga op zoek naar een stempel. In de Poffertjeskraan staat Steven, in vol tenue en met koffie en een grote bak poffertjes. Ik doe alleen koffie en samen kletsen we even wat bij. Ook deze jonge dame van de Poffertjeskraan kijkt een beetje glazig als we uitleggen waar die stempel voor nodig is. Zijn dat Friezen, of zijn wij de malloten?

Tussen elf en half een doe ik een "Wedstrijdje Overstag" met de Steven. Ik vaar steeds net iets verder door buiten de vaargeul en haal hem langzaam een beetje in. Allebei trekken we het vel van onze handen en naaien we een mooie zigzagsteek met de tracker. Onderweg zien we een mooie actie van een grote klipper om een klein blauw Waarschip (Duohanded) van het zand af te trekken.

Kornwerd springt op groen als ik net de kom invaar. Met zijn velen varen we twee sluisen vol. Dan naar Makkum. Het aller kortste rak, veertien minuten! In het Makkumerdiep vraag ik aan een tegemoet varende collega waar ik een stempeltje kan halen. Hij wijst naar de jachthaven. Ik leg aan bij de pomp en vraag om een stempeltje. Dat hebben ze niet. Maar als ik een liter dieseltank, dan komt er wel een bonnetje uit. Dat is toch ook een stempel? Dan heeft de man een nog beter idee. Hij pakt een reglement van de jachthaven, zet er een datum op en ondertekent het. Zo. Ik ben klaar en kan verder.

Om twee uur vaar ik richting Sport B om mijn rondje om het windmolenpark te doen. Eerst weer een stukje kruisrak. Geeft niets, mijn bootje loopt lekker. Ik vaar alweer de hele dag met een afgescheurd zeil en niemand die het ziet. De scheur zat onder het tweede rif. En het waait gelukkig hard genoeg om ongemerkt met 2 raffen te kunnen varen. Op de voordewindse rakken moet dan wel de spinaker omhoog. Anders gaan de burens natuurlijk "vragen stellen". Na het windmolen park, kruis ik door naar De Kreupel. De wonderlijke ontdekking dat daar géén enkele boei is verlicht. Om me heen zie ik honderden rode lampjes van windturbines oplichten aan de donkere hemel. Volslagen overbodig, want daar komt niemand in de buurt. Voor ons zijn die wieken onbereikbaar hoog, en voor vliegtuigen zeer gevaarlijk laag. Dus waar zijn die lichtjes eigenlijk goed voor? En die paar boeien, om de ondiepte bij De Kreupel, die je o zo graag wil zien? Nee, daar doen we geen lampje op. Dat stoort de natuur te veel?

De haven van De Kreupel is ondiep maar gelukkig erg modderig. Met flinke inspanning kom ik aan de steiger en leg mijn boot vast met één lijn. Meer is niet nodig. Ik lig muurvast. Jupiter B en Walnood liggen er ook, en nog twee anderen. Ik ga snel onder zeil, want het was een lange dag, de langste dag!

Dag 4: Dinsdag 19-10-2021

mijn plannetje voor de laatste dag is om vroeg te vertrekken en voor de héle harde wind in Lelystad te zijn. Dat lukt. Eerst op de spi naar de Sport B, dan met flinke vaart door naar Stavoren. Dat pakt goed uit want het ligt ongeveer op het denkbeeldige kruisrak naar Enkhuisen. In Stavoren zoek ik een klein vrouwtje voor op de foto. Een koffie met appeltaart wordt me ontzegd omdat ik geen QR-code kan laten zien. Die appeltaart is jammer. Lekkere koffie drink ik al 3 dagen. Sinds de komst van een hand-pomp-espresso gereedschap is de koffie op de Rep & Roer echt lekker! Ik ga er 15 minuten lekker voor zitten en snoep er mijn laatste zelfgebakken roomboterkoek met noten bij op. Ach, eigenlijk heb je helemaal geen QR-codes nodig... Als ik weg vaar komt Jupiter B ook aan.

Op weg naar Enkhuisen nog een mooi leerpunt. In het kruisrak begint de boot enorm te hakken op de rare korte golven. Vreselijk, wat kan het IJsselmeer toch koppig en

gefrustreerd zijn. Verrassend hoe lang het dan toch nog duurt voordat ik besluit overstag te gaan. Golven net uit andere hoek, soepel glijd ik erover heen. Onder de oever bij Andijk ga ik weer overstag en vaar rustig naar Enkhuizen. Ik maak een snelle optelling van mijn uren, gelukkig zijn de 44 uren nog niet op, en het ziet er naar uit dat ik het wel ga halen. Het weer is mooi. Het laatste rak lijkt super en ik besluit om in Enkhuizen een gebakken vis te gaan eten. Bij Van der Veen in de Bocht natuurlijk. Waar ze zo mooi kunnen uitleggen waarom een lekkerbek maar aan een kant wordt ingesmeerd met een deegje. Super dag, super vis.

Om kwart voor vijf vaar ik achter de BMW aan naar Lelystad en vraag ik me voor het eerst af of hij zijn scheurijzer expres zo genoemd heeft. Ik heb zon en wind mee en kan mooi mijn logboek schrijven. Het is nog 14 mijl. Waarschijnlijk alweer donker als ik aankom. Zal ik dan meteen door naar BvK? Morgen staat er een waarschuwing voor 7Bf uit het Zuidwesten, precies op de kop.

Om 19.33 finish ik. Heerlijk. Maar geen zin om door te gaan naar BvK. Nu lijkt de 7Bf voor morgen weer weg te zijn. Dus ruim tijd om mijn logboek af te schrijven en de onnodig ingewikkelde rekenschema's in te vullen. Eten gekookt en klaar om alle spullen in te leveren.

Met groet, Paul van Ham.

p.s.: In het restaurant waar ik mijn logboek en tracker ging inleveren bleek vervolgens een hele groep gezellig te zitten wachten op een lekkere maaltijd. Mooi dat ik niet door hoefde naar BvK. Super gezellig!